

Janneke Brinkman:

'Dat iemand zich zonder eigenbelang zó kan inzetten voor een ander, daar word je gewoon helemaal warm van'

Janneke Brinkman ging thuis op bezoek bij Mieke van Nieuwenhuizen (56). Mieke heeft een spierziekte, waardoor ze aan bed gebonden en rolstoelafhankelijk is.

Janneke: "In de auto op weg naar Eindhoven dacht ik: hoe zal het zijn? Ik ga op bezoek bij een vrouw van mijn leeftijd, ook met kinderen, die de hele dag met pijn op bed ligt. Ik zag er tegenop en was bang een heel verdrietig iemand te ontmoeten. Het tegendeel was waar: toen ik het appartement binnenkwam, was het een en al opgewektheid, vrolijkheid en levenslust. Mieke lag in haar bed voor het raam. Ik had taart en een dagboek voor haar meegenomen. Ze kletste er meteen op los over haar dochter en kleinzoon. Ze vertelde me haar levensverhaal: haar man was overleden, daarna kreeg ze deze spierziekte. En dan heeft ze ook nog een zoon die doof is. Ze heeft moeilijk tijden gekend; ze lag in een herstellingsoord en had totaal geen interesses meer. Maar zoals Mieke zelf zei: 'Ik draaide de

knop om, ik moest er zijn voor mijn jonge kinderen.' En ze vermande zich en klom uit dat diepe dal. Daar heb ik ontzettend veel bewondering voor: dat ze niet bij de pakken is gaan neerzitten. Haar reuma voelt als een soort 'kiespijn' door het hele lichaam. Maar ondanks dat is ze zó levenslustig. Ze liet me zien wat ze zoal doet: 110 kerstkaarten heeft ze gemaakt en wil ze verkopen, daarnaast houdt ze dagboeken bij. Ze heeft veel contact met de buitenwereld. Vooral dankzij de computer. Het Rode Kruis heeft haar een aantal jaren terug een computer gegeven met alles erop en eraan. Een speciale muis voor haar handen, omdat ze last heeft van pijnlijke pezen en spieren. In het begin dacht Mieke: wat moet ik ermee? En regelmatig wilde ze het ding het raam uitgooien. Maar Arie (72), een vrijwilliger van het

Rode Kruis, kwam elke week om haar wegwijs te maken op de computer. Hij installeerde programma's en maakte de computerbestanden schoon. Tegenwoordig brengt hij Mieke naar de dokter of gaat hij met haar in de rolstoel ergens een terrasje pakken. Mieke is superblij met Arie. 'Ik heb nog net geen relatie met hem,' zei ze lachend. Vooral het contact per e-mail en het chatten is fijn. Zo kan ze contact houden met haar dove zoon. Hij komt een keer in de week eten en verder chatten ze. Zo weet Mieke dat alles goed met hem is, als hij weer online verschijnt. Toen ik hoorde wat Arie voor Mieke doet, kreeg ik tranen in mijn ogen. Dat iemand zich zó kan inzetten voor een ander, daar word ik warm van. Mieke en ik hebben veel gelachen samen. Ze heeft een heel sterke geest. Haar optimisme straalt door; toen ik terugreed naar huis, had ik een blij gevoel. En de afgelopen weken hebben we al een paar keer gebeld en gemailld. Gelukkig dat ik me niet heb laten afschrikken door het idee dat het moeilijk is om met een zieke leeftijdgenoot om te gaan."

interview: christine reinten. fotografie: britt straatemeier

'Mieke heeft
een ontzettend
sterke geest.
Haar enorme
optimisme
geeft me een
blij gevoel'

